

UZASADNIENIE

W dniu 24 marca 2015 roku do Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim wpłynął pozew powoda M. S. (1) przeciwko pozwanemu Towarzystwu (...) Spółki Akcyjnej w W.. W pozwie tym powód domagał się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 18.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę związaną z wypadkiem z dnia (...) 2010 roku z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2012 roku do dnia zapłaty, kwoty 750 zł tytułem odszkodowania w związku z opieką sprawowaną przez osoby trzecie z ustawowymi odsetkami od dnia 17 listopada 2012 roku do dnia zapłaty oraz ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za wszelkie nieznanne w chwili wniesienia powództwa skutki zdarzenia z dnia (...) 2010 roku.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu (...) 2010 roku około godziny (...) w miejscowości Ż. doszło do wypadku przy pracy, w wyniku którego obrażeń ciała i rozstroju zdrowia doznał powód. W tym czasie był on zatrudniony w spółce (...) sp. z o.o. na stanowisku kierowcy. W trakcie wypadku wykonywał prace konserwacyjne na dachu nad magazynem, w trakcie których zarwał się dach pod powodem i spadł on z wysokości 3m na ziemię. Prace te powód wykonywał poza zakresem swoich obowiązków, bez uprawnień do pracy na wysokości i bez właściwego zabezpieczenia prawidłowych warunków prac bhp. Odpowiedzialność za zaistnienie przedmiotowego wypadku ponosi spółka (...) i synowie” sp. z o.o., zaś pozwany zawarł z tą spółką umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, co wskazuje jego legitymację bierną.

W wyniku wypadku powód doznał utraty przytomności. Został przewieziony karetką pogotowia do SP ZOZ w P. na Oddział (...) Urazowy, gdzie przebywał do (...) 2010 roku. W wyniku wykonanych badań stwierdzono złamanie trzonu L1 z kompresją o ¼ wysokości trzonu, stłuczenia licznych okolic ciała i twarzoczaszki. W dniu (...) 2010 roku powód rozpoczął leczenie w Poradni Neurologicznej, w dniu (...) 2010 roku w (...), w dniu (...) 2011 roku leczenie reumatologiczne. Z powodu doznanych urazów powód był hospitalizowany i przebywał na rehabilitacji w uzdrowiskach w S. i C.. Ze względu na doznany uraz powód przebywał przez długi okres na zwolnieniu lekarskim przez co pracodawca rozwiązał z nim umowę o pracę. Lekarz medycyny pracy stwierdził niezdolność powoda do pracy na stanowisku operatora maszyny załadunkowej, kierowcy, traktorzysty oraz do pracy na wysokościach. Doznany przez powoda M. S. (1) uraz powodował dolegliwości bólowe o zmiennym nasileniu, ograniczeniu ruchomości, uniemożliwiał wykonywanie większości czynności dnia codziennego i obowiązków domowych oraz utrudniał spoczynek nocny. Powód nie może długo przebywać w tzw. pozycjach wymuszonych. Powyższe wskazuje, iż wypadek w sposób znaczny zmienił życie powoda.

Powód otrzymał od pozwanego towarzystwa ubezpieczeniowego zadośćuczynienie w wysokości 22.000 zł. Kwota ta nie jest w ocenie powoda adekwatna do rozmiarów krzywdy jakiej doznał, zaś pozwany w dostatecznym stopniu nie uwzględnił wszystkich okoliczności mających istotne znaczenie, dla określenia wysokości przysługującego powodowi roszczenia odszkodowawczego. Zasadnym zatem jest żądanie zasądzenia od pozwanego kwoty 18.000 zł. Powód żąda odsetek ustawowych od następnego dnia po upływie 30 dniowego terminu na spełnienie świadczenia. W dniu 26 września 2012 roku pozwany podjął ostateczną decyzję co do wysokości przyznanego powodowi zadośćuczynienia.

Powód wymagał opieki w wymiarze podanym w uzasadnieniu pozwu łącznie obejmującym 162 godziny. Średnia stawka godzinowa opieki świadczonej przez pielęgniarkę środowiskową na terenie miejsca zamieszkania powoda wynosi 10 zł. Łącznie daje to kwotę 1620 zł. Ponieważ pozwany w toku likwidacji szkody przyznał kwotę 870 zł z tego tytułu do zapłaty pozostaje kwota 750 zł. Odsetki od tej kwoty dochodzone są do dnia następnego po dniu wydania decyzji przez pozwanego w tym zakresie czyli od dnia 17 listopada 2012 roku. (k. 2 – 19).

W odpowiedzi na pozew pozwany nie uznał żądania pozwu i wniósł o jego oddalenie. Pozwany podniósł, iż powód posiadał uprawnienia do pracy na wysokości powyżej 3 metrów. Przed przystąpieniem do pracy został przeprowadzony instruktaż ogólny i stanowiskowy w zakresie prac remontowo – budowlanych. W protokole powypadkowym nie wskazano żadnych uchybień w zakresie braku sprzętu zabezpieczającego. Zasadnym jest zatem

rozważenie ewentualnego przyczynienia się powoda do powstania szkody. Wysokość wypłaconego odszkodowania jest adekwatna do rozmiarów bólu i cierpienia. Większość zgłaszanych przez powoda dolegliwości związana jest z istniejącymi już u powoda chorobami współistniejącymi. Wszystkie zgłoszone w pozwie hospitalizacje i pobyty sanatoryjne związane były z głębokimi zmianami zwyrodnieniowo dyskopatycznymi. Ponadto powód otrzymał z tytułu wypadku przy pracy jednorazowe odszkodowanie w wysokości 6.800 zł, więc w tym zakresie krzywda powoda została już skompensowana. Pozwany uznał, iż powód wymagał opieki osób trzecich w mniejszym zakresie – 150 godzin. Stawka wynagrodzenia za jedną godzinę winna wynosić 5,80 zł. (k. 93 – 96).

W dniu (...) 2017 roku zmarł powód M. S. (1) (k. 449). Postanowieniem z dnia 7 lutego 2019 roku postępowanie zostało podjęte z jego spadkobiercami (k. 462), którzy pismem procesowym z dnia 28 listopada 2019 roku sprecyzowali żądanie pozwu i wniosli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki B. S. kwoty 4.500 zł tytułem zadośćuczynienia i 187,50 zł tytułem odszkodowania oraz na rzecz powodów R. S., M. S. (2), P. S. (1) i D. K. kwoty po 3.375 zł tytułem zadośćuczynienia i po 140,62 zł tytułem odszkodowania. Od powyższych kwot powodowie żądali zasądzenia odsetek jak w pozwie z tym że od dnia 1 stycznia 2016 roku powodowie żądali odsetek ustawowych za opóźnienie (k. 500 – 504).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Poszkodowany M. S. (1) był pracownikiem przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Do jego obowiązków należało rozwożenie i przywożenie towaru. W dniu (...) 2010 roku po przyjeździe do pracy poszkodowany wspólnie z trzema innymi osobami został skierowany do prac porządkowych na terenie zakładu pracy. Kierownik Z. K. zlecił poszkodowanemu sprawdzenie poszycia dachu na garażu. Dach ten był jednospadowy, kryty eternitem, który miał zostać zdjęty. Rozłożony był on na belkach metalowych tworzących konstrukcję dachu. Pracę na dachu poszkodowany wykonywał bez żadnych zabezpieczeń, w postaci kasku, szelek zabezpieczających. Jedynym zabezpieczeniem były rozłożone na dachu drewniane deski. W pewnym momencie poszkodowany zauważył spadający na niego konar ze stojącego w pobliżu drzewa, podskoczył i dach załamał się pod nim. Poszkodowany spadł na ziemię i stracił przytomność.

Poszkodowany M. S. (1) został przewieziony do szpitala w P. gdzie przebywał na oddziale chirurgiczno – urazowym do (...) 2010 roku. Zdiagnozowano u niego złamanie kompresyjne kręgu L-1. Przy wypisie zalecono powodowi siadanie i chodzenie w gorsecie J. oraz prowadzenie ćwiczeń wzmacniających mięśnie kręgosłupa. Poszkodowany prowadził dalsze leczenie w przychodni chirurgiczno – urazowo – ortopedycznej oraz w poradni neurologicznej.

Do października 2010 roku poszkodowany poruszał się w gorsecie J., do końca 2010 roku korzystał z niego sporadycznie.

Od (...) grudnia 2010 roku poszkodowany leczył się na Oddziale (...) w P. z powodu niewydolności bólowej kręgosłupa lędźwiowego na tle zmian zwyrodnieniowych, przebytego złamania kompresyjnego L-1 i osteoporozy. W październiku 2011 roku poszkodowany M. S. (1) ponownie przebywał na Oddziale (...) w P. z powodu dyskopatii lędźwiowej, zespołu bólowego korzeniowego lędźwiowego, prawostronnego i przebytego złamania trzonu L-1. W styczniu 2012 roku poszkodowany odbywał leczenie w (...) w C..

Doznany przez poszkodowanego uraz powodował dolegliwości bólowe w strefie złamania, ograniczenie ruchomości kręgosłupa i wystąpienie objawów podrażnienia struktur korzeniowo – rdzeniowych. Natężenie bólu przez pierwsze trzy mieniące było znaczne, a następnie umiarkowane. Pojawiły się wówczas zmiany wtórne i dolegliwości wynikające z ucisku korzeni rdzeniowych. W wyniku tych dolegliwości bólowych poszkodowany zmuszony był do zażywania leków przeciwbólowych. Pojawiły się u niego problemy ze snem.

Złamanie zagoiło się z obniżeniem trzonu kręgu. W celu powrotu do zdrowia poszkodowany podjął leczenie rehabilitacyjne. Zabiegi rehabilitacyjne złagodziły dolegliwości bólowe, ale nie mogły przywrócić stanu zdrowia sprzed wypadku. Zmianie uległy bowiem warunki biomechaniczne kręgosłupa, które w połączeniu z istniejącymi wcześniej zmianami o charakterze dyskopatii i artrozy spowodowały, iż nie był możliwy powrót do pełnej

sprawności i zlikwidowanie powstałych w skutek wypadku dolegliwości. Po wypadku i zakończeniu leczenia poszkodowany odczuwał dolegliwości bólowe, zasięg chodu był ograniczony, istniał ograniczony zakres ruchu kręgosłupa lędźwiowego. Wpłynęło to na sposób życia poszkodowanego. Czynności, które dotychczas odprężały poszkodowanego, takie jak np. łowienie ryb, z powodu dolegliwości bólowych straciły ten przymiot. Poszkodowany nie mógł również pomagać w pracach w gospodarstwie rolnym.

Trwały uszczerbek na zdrowiu u poszkodowanego M. S. (1) w wyniku wypadku z powodu urazu ortopedycznego wyniósł 20 %. Poszkodowany nie doznał uraz neurologicznego.

W wyniku doznanego urazu poszkodowany M. S. (1) wymagał opieki w okresie od (...) do 1 października 2010 roku. Do dnia (...) 2010 roku opieka ta była sprawowana w szpitalu w P.. Od dnia 19 czerwca do dnia 25 czerwca powód wymagał opieki przez 6 godzin dziennie, później do 14 sierpnia wymagała opieki przez 3 godziny dziennie, a następnie do 1 października 2010 roku wymagał opieki przez jedną godzinę. Łączny czas sprawowania opieki nad poszkodowanym przez osobę trzecią wyniósł w okresie od 19 czerwca do 1 października 2010 roku – 219 godzin. Stawka godzinowa w tym okresie wynosiła 10 zł.

Wypadek poszkodowanego został uznany za wypadek przy pracy i powód otrzymał jednorazowe odszkodowanie w wysokości 6.800 zł. Otrzymałą kwotę poszkodowany w całości przeznaczył na leczenie – zakup środków farmaceutycznych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci dokumentacji medycznej powoda (k. 22 – 60v., 126 – 133, 210 – 213, 223 – 225, 227, 231, 235 – 265, 267 – 267v., 270 – 275v.), opinii biegłych: z zakresu ortopedii J. B. (k. 292 – 298, 331 – 332, 299 - 303), z zakresu neurologii W. D. (k. 354 – 364), z zakresu reumatologii H. P. (k. 394 – 398), z zakresu pielęgniarstwa E. C. (k. 412 – 415), zeznań świadków G. L. (k. 175 – 176v.), P. Ż. (k. 176v. – 177v.), P. S. (2) (k. 177v. – 178), B. S. (k. 178 – 179), M. S. (2) (k. 179 – 180) oraz zeznań powoda M. S. (1) (k. 154v. – 156, 176v., 432v.).

Sąd obdarzył wiarą wyżej wymienione dowody z dokumentów, albowiem jest to dokumentacja medyczna, której autentyczności i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Na wiarę w ocenie Sądu zasługują wyżej wymienione opinie biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, reumatologii i pielęgniarstwa, albowiem zostały one sporządzone przez osoby posiadające konieczną i wystarczającą opinię z zakresu sporządzonej opinii, zawierają odpowiedzi na zadane przez Sąd pytania, oraz uzasadnienie przedstawionych twierdzeń.

Na wiarę zasługują również zeznania świadka świadków i poszkodowanego – powoda M. S. (1), gdyż są ze sobą zgodne i znajdują potwierdzenie w pozostałym wyżej wymienionym materiale dowodowym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo powodów jest zasadne i zasługuje w całości na uwzględnienie.

Legitymacja bierna pozwanego, jak wynika z odpowiedzi na pozew, nie budzi wątpliwości, tak jak i okoliczności powstania krzywdy. Pozwany w odpowiedzi na pozew wspomniana o możliwości przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody, jednakże na etapie likwidacji szkody ta okoliczność nie była przez niego podnoszona. Z zeznań świadka P. Ż., zajmującego się w przedmiotowym okresie kwestiami bhp w zakładzie pracy poszkodowanego, wynika jednoznacznie, iż wykonując pracę w dniu (...) 2010 roku w opisany przez poszkodowanego sposób nie był ona należycie zabezpieczony i przygotowany przez pracodawcę do jej wykonywania. W ocenie Sądu pozwany nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego, iż poszkodowany swoim zachowaniem przyczynił się do powstania szkody lub zwiększenia jej rozmiaru.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W orzecznictwie

oraz w nauce prawa zgodnie przyjmuje się, że zadośćuczynienie pełni funkcję kompensacyjną, przyznana bowiem suma pieniężna ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej. Powinna wynagrodzić doznane cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ułatwić przezwyciężenie ujemnych przeżyć, aby w ten sposób przynajmniej częściowo przywrócona została równowaga zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 9 listopada 2007 r., V CSK 245/07, OSNC rok 2008, Nr D, poz. 95).

Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę opowiada się za poglądem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2004 r. (I CK 131/03, OSNC z 2005 r., Nr 2, poz. 40), zgodnie z którym powołanie się przy ustalaniu zadośćuczynienia na potrzebę utrzymania jego wysokości w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie może prowadzić do podważenia kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. wymaga uwzględnienia wszystkich okoliczności istotnych dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, takich jak: wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpeccenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa oraz inne czynniki podobnej natury (wyrok Sądu Najwyższego z 9 listopada 2007 r., V CSK 245/07, OSNC rok 2008, Nr D, poz. 95).

Żądana przez powodów kwota zadośćuczynienia w wysokości 40.000 zł nie jest w ocenie Sądu wygórowana. Mając na uwadze okoliczności w postaci czasu trwania leczenia ortopedycznego, rozmiarów trwałego uszczerbku na zdrowiu oraz fakt, iż jak wynika z opinii biegłego leczenie poszkodowanego zostało zakończone, jednakże nie było możliwe odzyskanie przez niego pełnej sprawności i zlikwidowanie powstałych na skutek wypadku dolegliwości, zasadnym jest w ocenie Sądu przyznanie kwoty 18.000 zł zadośćuczynienia. Kwota ta razem z wypłaconą już przez pozwanego, a wskazaną w uzasadnieniu pozwu kwotą zadośćuczynienia w wysokości 22.000 zł jest w ocenie Sądu adekwatna do doznanej przez poszkodowanego krzywdy. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż poszkodowany przez trzy miesiące nosił gorset (...), który ograniczał jego możliwości ruchowe. Doznane obrażenia ortopedyczne spowodowały 20% uszczerbek na zdrowiu poszkodowanego. Przez okres trzech miesięcy od złamania z uwagi na dolegliwości bólowe wymagał systematycznego przyjmowania leków przeciwbólowych, zaś później umiarkowane dolegliwości bólowe zmuszały poszkodowanego do okresowego korzystania ze środków przeciwbólowych. Poszkodowany nie doznał żadnych urazów i obrażeń neurologicznych. Do większości czynności związanych z codziennym funkcjonowaniem poszkodowany wymagał pomocy osoby trzeciej. Mając na uwadze wiek poszkodowanego i jego samodzielność należy uznać, iż odczuwał on znacznie swoją bezradność co dla dorosłego, dojrzałego mężczyzny było irytujące. Poszkodowany nie mógł już korzystać z odpoczynku w trakcie łowienia ryb, ani wykonywać pracy, która sprawiała mu satysfakcję – prowadzić samochodów jako zawodowy kierowca.

Mając na uwadze powyższe Sąd w całości uwzględnił żądanie pozwu w części dotyczącej zadośćuczynienia za doznaną przez M. S. (1) krzywdę. Zgodnie z żądaniem powodów kwotę zadośćuczynienia Sąd podzielił stosownie do przysługujących powodom udziałów w spadku po M. S. (1) i zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki B. S. kwotę 4.500 zł, zaś na rzecz powodów: R. S., M. S. (2), P. S. (1) i D. K. kwoty po 3.375 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Ustalając datę, od której powodom należą się odsetki Sąd wziął pod uwagę, iż w dniu 26 września 2012 roku pozwany wydał decyzję, w której ostatecznie określił zakres swojej odpowiedzialności. Twierdzenia pozwu nie były w tym zakresie kwestionowane przez stronę pozwaną.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Jak wynika z ustalonego powyżej stanu faktycznego poszkodowany M. S. (1) wymagał w okresie rekonwalescencji opieki osoby trzeciej. wartość jednej godziny takiej opieki wynosi, zgodnie z opinią biegłej z zakresu pielęgniarstwa

10 zł, zaś czas poświęcony na opiekę nad powodem wynosi 219 godzin. Odszkodowanie z tego tytułu winno wynieść zatem 2.190 zł. Pozwany w postępowaniu likwidacyjnym zapłacił kwotę 870 zł. Żądana przez powodów kwota z tego tytułu mieści się w kwocie ustalonej w opinii biegłej z zakresu pielęgniarstwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd w całości uwzględnił żądanie pozwu w części dotyczącej odszkodowania za sprawowaną nad poszkodowanym M. S. (1) przez osoby trzecie opiekę. Zgodnie z żądaniem powodów kwotę odszkodowania Sąd podzielił zgodnie z przysługującym powodom udziałom w spadku po M. S. (1) i zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki B. S. kwotę 187,50 zł, zaś na rzecz powodów R. S., M. S. (2), P. S. (1) i D. K. kwoty po 140,62 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Sąd omyłkowo w pkt II, IV, VI, VIII i X określił datę, od której należą się odsetki ustawowe na dzień 27 września 2012 roku, podczas gdy decyzja w postępowaniu likwidacyjnym w tym zakresie została wydana w dniu 16 listopada 2012 roku i pozwany znajdował się w zwłoce od dnia 17 listopada 2012 roku.

Sąd oddalił powództwo o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za wszelkie nieznanne w chwili wniesienia powództwa skutki zdarzenia z dnia (...) 2010 roku, albowiem na skutek śmierci poszkodowanego M. S. (1) stało się ono bezzasadne.

Ponieważ Sąd w przeważającej części uwzględnił żądanie pozwu, na podstawie art. 100 kpc obciążył w całości kosztami procesu poniesionymi przez powodów stronę pozwaną. Z uwagi na to, że powodowie wstąpili w miejsce zmarłego pokrzywdzonego M. S. (1), łączy ich współuczestnictwo materialne, a zatem ponoszą solidarnie koszty procesu. Na poniesione przez powodów kosztów procesu składają się: opłata od pozwu w wysokości 500 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, uiszczony i rozdysponowany zaliczki na koszty opinii biegłych w wysokości 1.505,93 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł ustalone na podstawie przepisu §6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz. U. 2013 r., poz. 461 z późn. zm.). Łącznie koszty te wyniosły 4.422,93 zł i taką kwotę w pkt XII wyroku Sąd zasądził solidarnie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz powodów B. S., D. K., P. S. (1) M. S. (2), R. S. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. z 2019r. poz. 785 z późn. zm.) Sąd nakazał ściągnąć od powoda Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) kwotę 620,14 zł tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Na podstawie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 80 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd tytułem nierozchodzonej zaliczki zapisanej pod pozycją (...)nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) powodom: B. S. kwotę 45,54 zł, D. K., P. S. (1), M. S. (2), R. S. kwoty po 34,15 zł.

Z przytoczonych wyżej względów i z mocy powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.